

τῆς Ἀττικῆς. Καὶ οὕτω, ἐνῶ κατὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον σκανδαλίζει τοὺς χριστιανούς Πειραιῶτα· δὲν σκανδαλίζει τοὺς ὀλίγῳ πορρωτέρῳ χριστιανούς Ὑδραίους, διότι ἐν Ὑδρᾷ καὶ Πόρῳ καὶ ἀλλαγῇ τῶ παρέχεται πλήρης ἱερουργικὴ ἐλευθερία.

Ἐννοεῖ τώρα τί τρέχει μὲ τοὺς ἁγίους Συνοδικούς; Ἡμεῖς σικχαινοῦμεθα νὰ δώσωμεν τὴν εὐτελῆ τοῦ φαινομένου ἐξηγησιν, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὀφείλων νὰ κήδηται πλείοτερον ἡμῶν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῆς Ἐκκλησίας, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἄρῃ τὸ ἐν λόγῳ σκάνδαλον, αἴρων ἀπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὴν πίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀποδίδων εἰς τοὺς γείτονας Πειραιῶτας τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν ποιμένα, ὅστις εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων ὄντινες τιμῶσι τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῶν πνευματικῶν προσόντων. Καὶ δικαζόμενος ἀκόμη καὶ καταδικαζόμενος δι' ἔγκλημα τῆς πολιτείας μᾶλλον ἢ αὐτοῦ, ὁ Ἀβέρκιος ἐλλυσε τὰς γενικὰς συμπαθείας.

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ¹

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, Σεπτέμβριος.

Ἡ 8¹ (2 π. μ. ὥστε σπεύσωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐορτὴν τῆς 30 Αὐγούστου, τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ μεγάλου αυτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καὶ τοῦ μικροῦ ἡγεμόνος τῆς μικρᾶς Βουλγαρίας.

Εἶνε σημασιολύσιτος ἡ πόλις· εἶνε εὐθυμος ὁ λαός, ὅστις ἀπὸ βαθέως ὄρθρου ἤρξατο ἐκκενῶν αὐτὴν καὶ διευθυνομένους πρὸς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἴδῃ τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια. Ἐτοιχοκλήθη προκήρυξις τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλλουσα τὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τὸ σύνταγμα. — Δὲν ὑπῆρξεν ἀνάγκη

¹ Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 578

ἐνταῦθα πλατείας Συντάγματος καὶ ἡρώων μεταπολιτεύσεως καὶ ἀφαρπαγῆς ὑπογραφῶν ὅπως ἐπιτευχθῆ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἄλλαι ἐπιρροαί, ἀφορμαὶ ἄλλαι ἐπιφέρουν τὰς αὐτὰς μεταβολὰς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ὁ ἡγεμὼν δὲν κῦπτει πρὸ τῶν θελήσεων τοῦ ὑπάρχου, ἀλλ' ὑπέικει εἰς τὰ κελεύσματα τῶν προστατῶν του.

Πολλὴν σημασίαν εἶχεν ἡ τοιχοκόλλησις ἐκείνη. Ἦν τὸ προῖον πολλῶν δυσαρέστων σκηνῶν, πολλῶν ἐτέρωθεν διαβίβασθειῶν ὀδηγιῶν. Οἱ Ρῶσοι ἐζήτησαν τὸ σύνταγμα· ἀλλὰ καὶ Βίσμαρκ καὶ Καλνόκυ προέτρεψαν τὸν ἡγεμόνα νὰ δεχθῆ τὴν συμβουλὴν, νὰ ὑπακούσῃ μᾶλλον εἰς τὴν ἐντολήν. Ἡ δὲ Ἀγγλία, ἧς τινος ἐζήτηθῆ ἡ ὑποστήριξις, ἀπεδέξατο μόνον ἐπὶ τῶ ὄρῳ νὰ ἰκαίνοποιηθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ — ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον νὰ γίνῃ ἡ τοιχοκόλλησις.

Ἀπῆλθον νὰ ἴδω τὴν ἐπιθεώρησιν: Ἐγένετο ἐπὶ τῆς κοιλᾶδος, ἧτις περικυκλοῖ τὴν Σόφιαν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπαλλῆ Ἐφένδη, τοῦ μετωνυμηθέντος εἰς Κινάζεβο. Ἐπὶ γραμμῆ, τριῶν χιλιομέτρων μῆκους ἐξετείνοντο αἱ σκηναὶ τοῦ πολεμικοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐπὶ πενθήμερον διετέλεσεν ἐν ὑπαίθρῳ παρὰ τῶ στρατῷ του. Αἱ σκηναὶ τῶν στρατιωτικῶν σκηνώσεων ἐν πλήρει τάξει καὶ καθαριότητι διετέμοντο ὑπὸ μεγαλειτέρων καὶ κεντρικῶν ἀρτηριῶν περυτευμένων διὰ προσωρινῶν δενδρστοιχιῶν. Ὁ πρῶν ἀγρότης βούλγαρος μαχητῆς ἐνθυμείται καὶ ἐν τῶ στρατοπέδῳ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως.

Αἱ φάλαγγες εἰσι παρατεταγμέναι καὶ ἐτελέσθη ἡδὴ ἡ δοξολογία. Πρῶτον ἔρχεται τὸ σῶμα τῆς ἡγεμονικῆς φρουρᾶς. Ἐχει ἐρυθρὰν καὶ ἀστράπτουσαν τὴν στολὴν ἐπὶ ἀρειμανίων βαινουσάν ἵππων — τὸσον ἀρειμανίων, ὥστε ὁ δυστυχὴς ἐκείνος ἵππεὺς ἠναγκάσθη νὰ ἐκλίπῃ τὴν τάξιν καὶ ν' ἀποσυρθῆ ἕνεκα τοῦ ἀτακτοῦντος πηγᾶσου του. Περαιτέρω παρα-

γράφον, κανένα Ἐσκάνδ ἴσως, ἢ κανένα βιομήχανον σὰν τὸν πατέρα της, καὶ τὰ παιδιὰ της, ὅταν θὰ τὰ ἐστελλεν εἰς τὸ σχολεῖον, θὰ τὰ περιεφρόνου τὰ παιδιὰ τῶν ἀριστοκρατῶν.

Εἰς τὴν σκέψιν ταύτην ὁ Μουλινὲ ἐμειδία εὐαρέστως. Ἐκλινεν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ βυθίζων τὴν χεῖρά του εἰς ἐν ἐκ τῶν θυλακίων του, ἀναδῶσαν ἤχον ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐψιθύρυσεν τὰς λέξεις ταύτας—Γιατί λοιπόν; Μήπως δὲν ἔχω χρήματα γιὰ νὰ τῆς πληρώσω ὅποιον ἄντρα θελήσῃ; Καὶ περιφέρων τὰ βλέμματά του ἐπὶ τοῦ πλήθους, ἐφαίνετο ὅτι ἀνεζήτει γαμβρόν. Ὑπεστηρίζετε ἀπὸ τὰ ἑκατομμύριά του καὶ τίποτε δὲν τοῦ ἐφαίνετο ἀδύνατον. Ποῖος ἦτο τὸσον αὐθάδης, ὥστε νὰ μὴ δεχθῆ τὴν χεῖρα τῆς Ἀθηναίδος, ὅταν θὰ τοῦ τὴν παρουσίαζαν φέρουσαν ἐπιταγὴν τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θὰ ἦτο ἀπροσδιόριστος; Θὰ ἦτο κόμης, μαρκήσιος; Τί ποσὸν ἐζήτηι; Ἄς ὀμίλει. Ὁ Μουλινὲ ἔμπορουσε νὰ δώσῃ καὶ δέκα ἑκατομμύρια! Εἰς τὴν δημοπράσιαν! ὁ σύζυγος! Ὁ πατὴρ ἔμπορουσε μὲ τὰ χρήματά του ν' ἀγοράσῃ διὰ τὴν κόρην του καὶ πρίγκηπα.

Καὶ τὸ βλέμμα του ἐγένετο αὐθαδές, σχεδὸν ἀπειλητικόν. Ἐπλανήθη εἰς ὄκτων τῶν ἀγνώστων ἐκείνων προσώπων καὶ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Βλιγνύ. Ὁ νέος ἦτο μελαγχολικός. Ὁ Μουλινὲ ἐσκέφθη. — Συλλογίζεται τὴν ἐξαδέλφην του. Καὶ ὑπόκωφος ὀργῇ τὸν κατέλαβεν. Εἰς ποίαν λοιπὸν σειρὰν συγκεχυμένων ἰδεῶν εἰσῆρχετο ὁ Μουλινὲ; Βε-

βαίως οὔτε αὐτὸς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸ ἐξηγήσῃ. Ἐν τούτοις ἀρχὴ σχεδίου ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἐν τῇ κεφαλῇ του.

Μέγας θόρυβος ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἶχε τελειώσει ἡ πρώτη πράξις τοῦ μελοδραματίου. Ἐν τῶ μέσῳ τῶν χειροκροτημάτων, ὁ δούξ ἐστρώθη καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του διευθύνετο μετ' ὕψους ἀδιαφορίας πρὸς τὴν ἐξοδον. Ὁ Μουλινὲ τὸν ἠκολούθησεν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἔπειτα δ' ἀφίνων τὴν θέσιν του, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν νέων. Εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, ἡ παρτίδα δὲν εἶχε διακοπῆ ἀπὸ τὴν ἐορτήν. Τὰ διὰ τὸ χαρτοπαίγιον προωρισμένα δωμάτια ἔμενον ἥσυχα καὶ σιωπηλά. Μόλις ὡς ἄρρωστος ψιθυρός, ἔφθανεν ἡ ἐπὶ τῶν ἀσμάτων μέχρι τῶν ὠτων τῶν παικτῶν. Τίποτε δὲν ἔμπορουσε νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ. Ἡζέυραν ὅτι κάτω διεσκέδαζαν· ἀλλὰ τί τοὺς ἔμελεν; Αὐτῶν ὅλη των ἡ ἡδονὴ περιωρίζετο ἐπ' αὐτῆς τῆς τραπέζης, τῆς ἐχούσης σχῆμα πετάλου, ὑπὸ τὸ καίον ἀερίοφως τῶν πολυφώτων.

Αἱ κομψαὶ κυραὶ τὸσφ ἐσκανδαλίσθησαν ἐντὸς τῶν δροσερῶν τοαλετῶν των ἦσαν συνηθροισμέναι, ὡς ἀνθοδέσμη. Δὲν τὰς ἐσυλλογίζοντο διόλου. Ἡ ντάμα σπαθὶ καὶ ἡ ντάμα καρρὸ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἦσαν χιλιάκις ἐλλυστικώτεραι.

(ἠκολουθεῖ)

τάσσονται τὰ πεζικά τάγματα ὅπισθεν αὐτῶν ἔρχεται τὸ μικρὸν τῶν ἵππέων σῶμα — 350 ἄνδρες, — καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πυροβολικόν, — μία τοπομαχική, τρεῖς πεδινὰ καὶ μία ὄρειθατικὴ τηλεβολοστοιχία. 12,700 μαχηταὶ παρέστησαν εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 30 Αὐγούστου. Ἐν Σούμλα ὅμοιον εἶχε σχηματισθῆ στρατόπεδον. Δὲν προσεκλήθησαν δὲ ὑπὸ τὰ ὄπλα δύο τάξεις ἐφέδρων. Δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ τὸν βουλγαρικὸν στρατὸν σήμερον εἰς 48,000 ἀνδρῶν ἐνδεδυμένων καλῶς, ἐκγεγυμνασμένων καλῶς, ἐφωδιασμένων καλῶς καὶ μὲ βουλγαρικὴν καρδίαν εἰς τὰ στήθη των καὶ αἷμα εἰς τὰς φλέβας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀέρα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Ὁ ἡγεμὸν Ἀλέξανδρος, ὁ χαρίεις, ὁ μεγαλοπρεπῆς τῶν Βουλγάρων κηράκης, ἐπὶ μέλανος καὶ ἀφρίζοντος ἵππου, συνοδευόμενος ὑπὸ λαμπρᾶς ἀκολουθίας, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν ἐχόντων διπλωματικῶν πρακτόρων, τῆς Ρωμανίας κ. Γκίκα καὶ τῆς Αὐστρίας κ. Βιγελέβεν, τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντων Σέρβων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων πολλῶν, παρελαύνει πρὸ τῆς ἐπευφημούσης στρατιᾶς του, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς. Ἴδου ἐν μέσῳ τῶν ὁρέων τοῦ Αἰμου, εἰς τὴν βουλγαρισθεῖσαν ἐσχατιὰν τῆς Θράκης, εἰς τὴν Σαρδικίην, τὴν ὑπ' ἑλληνικῶν χειρῶν κτισθεῖσαν Σοφίαν, νεώτερος διάδοχος τῶν Χρούμων, Συρεῶν καὶ Σαμουήλ χαιρετιζόμενος ὑπὸ τῶν σημαιοφόρων του καὶ ἐπευφημούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ του. Εἰς τὴν μορφὴν του, καὶ τοὶ ἀλλοδαποῦ, βλέπει τις ἀναγεννωμένην τὴν αὐτὴν ἀρενωπὴν ὄψιν, καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀδικήσω τοὺς Βουλγάρους θεωμένους τὴν νεκρανάστασιν ταύτην ἐθνικότητος, πολιτικοῦ καταρτισμοῦ, στρατιωτικῆς διοργανώσεως, ἡγεμονικῆς λαμπηδόνης, καὶ τὰ παραλογώτερα τῶν ὀνείρων μορφούντας καὶ τὰς ἀποτολμωτέρας τῶν ἐλπίδων τρέφοντας.

Ὁ ἡμέτερος Ἔβρος ἐκ Φιλιππουπόλεως θεώμενος τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Βουλγάρων ἐπὶ ἐθνικῇ ἑορτῇ ἡρώτα, ἀν οἱ Ἕλληνες ἐγῆράσαμεν καὶ δὲν καίει πλέον πῦρ εἰς τὰ στήθη μας. Ἡ θεὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τῆς κινήσεως, τῆς ζωηρότητος ὅλος διάφορον ἐνεποίησεν εἰς ἐμὲ ἐντύπωσιν. Ἀνεζήτησα τὸ αἰσθημα, ὅπερ ἐνυπάρχει εἰς αὐτὰ πάντα, ἀνεζήτησα ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ὅπερ ἄλλοτε τοσοῦτον εὐκόλως εὐρίσκουσι καὶ παρηγορήθην. Διότι δὲν ἀνεκάλυψα ἢ μανίαν πιθηκισμοῦ καὶ νεκρότητα ἀντιλήψεως καὶ αἰσθημάτων. Ἦτο ξένος ὁ λαὸς εἰς πάντα, καὶ ἀν ἐξητωκράγει ὁ στρατὸς, τῷ ἐπετάσσετο τὸ ζήτην ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ συνθήματος. Ἄν ἔτρεξεν ὁ λαὸς νὰ ἴδῃ τὴν πανήγυριν, ἦτο αἰσθημα περιεργείας, ὅπερ ἐπόθει νὰ κορέσῃ. Ἐπίσης περιέργως θὰ ἔθεάτο δύο βουλγάρους κρεμαμένους εἰς ὀθωμανικὴν κρεμάλαν καὶ ἐπίσης ἀναισθητῶς θὰ ἐπανήρχετο οἰκαδε, ὅσον κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς προχθῆς. Οὐδεμίαν ἐκχυσιν ἀληθοῦς αἰσθημάτων, οὐδὲν ἐλατήριον αὐθορμητῶς ὑπῆρχε κινῶν τὸν λαὸν ἐκεῖνον, ὅστις πολὺ ὀλίγον — παρὰ πολὺ ὀλίγον αἰσθάνεται τί ἐστὶ πατρὶς καὶ ἔθνος.

Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην μοὶ ἐνεποίησαν πᾶσαι αἱ βουλγαρικαὶ ἑορταὶ ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου, καὶ τὴν ἐντύπωσιν ταύτην μετὰ πολλῶν ἄλλων συνεμερίσθη. Ἀγνωφῶ ἐν τῇ ἀνεξαρτήτῳ Ἑλλάδι, ὅπου ἀλλήθως ὀλίγη νὰ ὑπάρχῃ ἢ ἀφορμὴ ἐγκαρδίῳ διαχύσεως πατριωτικοῦ αἰσθηματος, ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν πάσῃ πόλει ἑλληνικῇ ἐν Τουρκίᾳ, εἶδον καὶ αὐτὰς τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἑορτὰς τρεπομένης εἰς ἐθνικὰς πανηγύρεις καὶ τὰ ζήτην καὶ τὸ Χριστὸς ἀρέστη τοῦ Πάσχα ἀναμιγνύμενα εἰς προπόσεις ἐθνικὰς ὑπὲρ πληρώσεως

παντὸς ἐθνικοῦ πόθου μετὰ τόσο ἐνθουσιασμοῦ, ὅσον οὐδέποτε εἰς ὅλον ὄμοῦ τὸν βουλγαρικὸν λαὸν ἐνταῦθα.

Ἄλλὰ καὶ μήπως ἢ ἡμιανεξάρτητος τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας θέσις καθίστησιν αὐτόθι μᾶλλον ζωηροῦς τοὺς Βουλγάρους; Ἄν καὶ ἀφίνω τότε τὸν παραλληλισμὸν εἰς τὸν φίλον Ἐβρον.

Πρόσπερος

Κύριε συντάκτα τοῦ Ραμπαγᾶ

Εἶδομεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 509 τῆς ἐφημερίδος «Ραμπαγᾶς» νὰ ἀποκαλεῖται λούστρους τοὺς ἐφημεριδοπώλας. Σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως διορθώσῃτε τὸ λάθος σας τούτο, καθὼς ἡμεῖς ζῶμεν διὰ τοῦ ἰδῶτος τοῦ προσώπου μας τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως καὶ δὲν εἴμεθα λούστροι, μολοντί ἀνευ τῆς περιφρονητικῆς τρόπου τινὰ σημασίας ἢ ἀπέκτησεν ἡ λέξις, δὲν εἶναι καμμία ἐντροπή τὸ νὰ πράττῃ τις ἐντίμως οἰονδήποτε ἔργον, ἐστω καὶ τὸ τοῦ λούστρου. Ἄλλ' ἕκαστος νὰ καλεῖται μὲ τὸ ὄνομά του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1883

Οἱ ἐφημεριδοπῶλαι Ἀθηνῶν

Ι. Βλάνας, Κ. Κυριακόπουλος, Χ. Βαριαντζᾶς, Ἡλίας Κυριακόπουλος, Γ. Ζέρβας, Ἄρ. Πάσχος, Κ. Τσάκωνας, Β. Κουμουνοῦρος, Γ. Γιαννίλης, Κ. Π. Κούγιας, Γ. Ἀρβανίτης, Λεων. Φωτόπουλος, Ι. Ἡλιόπουλος, Δ. Κυριακόπουλος, καὶ λοιποί.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ὁδονταλγῶν καὶ ὀδοντοϊατρός. Ἀφοῦ τὸν ἐβασάνισε μέχρι μαρτυρίου, τὸ θῦμα λέγει :

— Μὰ γιὰ τρεῖς, νομίζω ὅτι εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναγγέλλεται ὅτι βγάζετε τὰ δόντια χωρὶς πόνο.

— Οὐ βέβαια, ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι τίποτε !

* * * Παραδοξολόγος τις εἶπεν :

Ἡ μανία τῆς νοθεύσεως ὅλων τῶν πραγμάτων εἶνε τόση, ὥστε δὲν μπορεῖτε νὰ ἀγοράσετε ἓνα κοιλὸ ἄμμου χωρὶς νὰ ἦνε τὸ μισὸ ζάχαρη.

* * * Διάλογος μετὰξὺ δύο μαθηματικῶν :

— Πῶς δύνασαι νὰ ἀποδείξῃς ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα ;

— Δὲν τὸ παραδέχομαι διόλου, διότι 2 καὶ 2 κάμνουν 22.

* * * Ἀπέναντι τῶσων καὶ τῶσων ἑταιριῶν, αἵτινες συμπεριπύσσονται ἐν τοῖς κόλποις των ἀνθρώπων τοῦ νόμου καὶ ἀνθρώπων τοῦ παλουκιοῦ, προϊόντα ἐκλογῆς καὶ προϊόντα κακουργημάτων, ἐκατομμυριούχους καὶ ὀβολούχους, καλὸν εἶνε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσωμεν ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ τῶν Φύρδην—Μιγδην ὅτι ἡ περιφημος Καμόρα τῆς Νεαπόλεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐσχηματίσθησαν αἱ ἰδικαί μας ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις οἰκοδομοφάγοι ἑταιρίαι, ὑφίσταται ἀκόμη, μεθ' ὅλον τὸν πόλεμον τὸν κατ' αὐτῆς γενόμενον πρὸς ἐξόντωσιν καὶ ἐκρίζωσιν ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἡμετέρα βασιλικὴ κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς καλλιτέρας σχέσεις μὲ τὰς ἐγγχωρίους Καμόρας. Ἐν Νεαπόλει αὕτη θεωρεῖται μὲν κοινὸς ὡς συναπαρτιζομένη ὑπὸ κοινοῦ κακούργων, ἀλλ' εἶνε διακλαδωμένη εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας. Ἐπὶ παραδείγματι : Ἀναβαίνετε ἔς ἐν' ἄμαξι, πρὶν ἀκῆρη καθίσετε, ὁ ἄμαξηλάτης ρίχνει ἀπὸ τοῦ θρόνου του μιὰ δεκάρα κάτω, τὴν ὁποίαν θὰ εὐρεθῇ εἰς ρακενδύτης νὰ τὴν ἀρπάξῃ. Τί συμβαίνει ; Εἶνε ἡ δεκάτη τοῦ ἐνοικίου τῆς ἄμαξης ἢ φορολογεῖ ἡ Καμόρα ἢ τὰ πάντα γνωρίζουσα καὶ τῶν πάντων ὠφελουμένη.